

Sisällysluettelo ja johdanto

"Ystävän, veljen, isän
luottamuksella lausun sinulle
nämä asiat, jotta sinussa heräisi
jokunen koskettava ajatus niin,
että elämäsi paranisi ja
ryhtyisit vaeltamaan rukouksen
ja Rakkauden teitä."

10.12.2010

LUONNE

OHJAUS

RUKOUS

PYHÄ PUHTAUS

SYDÄN

ITSEKIELTÄYTYMINEN

KATUMUS

OMANTUNNON TUTKISTELU

PÄÄTÖKSIÄ

TUNNONVAIVOJA

JUMALAN LÄSNÄOLO

YLILUONNOLLINEN ELÄMÄ

LISÄÄ SISÄISESTÄ ELÄMÄSTÄ

PENSEYS

OPISKELU

KASVATUS

PYHITTYMISESI TASO

RAKKAUS JUMALAAAN

LÄHIMMÄISENRAKKAUS

KEINOT

NEITSYT MARIA

KIRKKO

PYHÄ MESSU

PYHÄIN YHTEYS

KUNNIOITTAMISEN MUODOT

USKO

NÖYRYYS

KUULIAISUUS

KÖYHYYS

VAIKENEMINEN

ILO

MUITA HYVEITÄ

KOETTELEMUKSET

SISÄINEN TAISTELU

VIIMEISET ASIAT

JUMALAN TAHTO

JUMALAN KUNNIA

IHMISTEN KALASTAMINEN

PIKKUASIAT

MENETTELYTAVAT

HENGELLINEN LAPSEUS

ELÄMÄ LAPSEUDESSA

KUTSU

APOSTOLI

APOSTOLAATTI

KESTÄVYYS

JULKAISIJAN ESIPUHE

"Ystävän, veljen, isän luottamuksella lausun sinulle nämä asiat, jotta sinussa heräisi jokunen koskettava ajatus niin, että elämäsi paranisi ja ryhtyisit vaeltamaan rukouksen ja Rakkauden teitä." Näillä sanoilla, jotka tarjoavat avaimen koko teokseen, tekijä esittelee tämän kirjan, jonka tarkoituksena on opettaa ihmisiä elämään päivä päivältä lapsenomaisessa suhteessa Jumalaan.

Tie, espanjankieliseltä nimeltään "Camino", ilmestyi ensimmäistä kertaa vuonna 1934, jolloin sen nimenä oli *Hengellisiä ajatuksia*, espanjaksi "Consideraciones espirituales". Toisen, laajennetun laitoksen, ilmestyessä vuonna 1939 teos sai nykyisen ja lopullisen nimensä. Vuosien kuluessa näiden ensimmäisten painosten julkaisemisesta miljoonat sosiaaliluokaltaan, kulttuuriltaan ja taustaltaan erilaiset ihmiset ovat

löytäneet autuaan Josemaría Escrivá de Balaguerin luottamuksellisista sanoista valoa ja voimaa kohdatakseen Jumalan ja antaakseen elämälleen tarkoituksen. Julkaisujen moninkertaistuminen useilla kielillä aina siihen asti, että niiden yhteenlaskettu painos on laskettava miljoonissa, on eräs selvimmistä merkeistä kirjalle annetusta vastaanotosta. *Tie* on muuttunut lyhyessä ajassa hengellisen kirjallisuuden klassikoksi, "nykyajan Tuomas Kempiläiseksi", kuten jotkut ovat sitä kutsuneet.

Tänään *Tie* ei niinkään kaipaa enää esittelyjä, koska se tunnetaan jo riittävän hyvin, mutta silti on paikallaan miettiä teoksen menestykseen vaikuttaneita syitä.

"*Tie* tuo esille kirkon ikuisen luonteen ja samalla sen ehtymättömät mahdollisuudet uudistua."

Näin eräs ranskalainen toimittaja tiivistä vaikutelman, jonka hän oli saanut kirjasta (Le Figaro, 24.3.1964). Tämä onkin *Tien* pääasiallisin arvo: sen sanoman syvällisyys ja elävyys, tekijän julistus siitä, että Kristuksen sanoma ei merkitse kuolleita sanoja, vaan päinvastoin elävää todellisuutta, joka pystyy muuttamaan koko ihmisen olemassaolon, jos hän ei sulje sydäntään. *Tie* saa lukijan kohtaamaan henkilökohtaisesti evankeliumin elämällä yhä uudestaan Kristuksen elämää: "En pysty ymmärtämään, että kutsut itseäsi kristityksi, vaikka vietät harhailevaa, hyödytöntä elämää. - Oletko unohtanut Kristuksen työelämän?" (*Tie*, nro 356); "Kunpa käyttäytymisesi ja puheesi olisivat sellaiset, että kaikki sinut näkevät tai sinua kuulevat voisivat sanoa: "Tässä on henkilö, joka lukee Kristuksen elämää" (*Tie*, nro 2).

Kristityn tulee elää "seuraamalla Mestarin jalanjalkia" (Tie, nro 213), minkä hän tekee ottamalla vastuuntuntoisesti sen Jumalan antaman tehtävän, josta hän on kasteessa tullut osalliseksi: "'Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille... Minä olen teidän kanssanne...' - Näin sanoi Jeesus ja hän sanoi sen sinulle" (nro 904).

Tien kirjoittaja opettaa, että tämä kutsu tai kutsumus ei merkitse vaatimusta vaihtaa ympäristöä muiden teiden etsimiseksi; useimmille kristityille se on päinvastoin kutsu heidän elämänsä arkipäiväisten olosuhteiden kohtaamiseen ja niissä jumalallisen tien löytämiseen pyhittymistä varten. Tästä seuraa se, että autuas Josemaría Escrivá de Balaguer ei hyväksy sitä, että "pyritään nousemaan pois omalta paikalta" (nro 832), koska se

merkitsisi etääntymistä Jumalan tahdosta. Jokaisen kristityn tulee pyhittyä oman tehtävänsä mukaan ja omassa asemassaan, minkä vuoksi tavallisen kristityn, joka elää keskellä maailmaa, tulee pyhittyä ja pyhittää muut käyttämällä hyväkseen maailmaa, pyhittämällä ammatillisen työnsä ja koko elämänsä.

Ihmisen olemassaolo saa siten oikean paikkansa jumalallisista puitteista. Lukija tulee tietoiseksi Jumalan läsnäolosta ja oppii kuuntelemaan hänen ääntään, joka kuuluu jokapäiväisen elämänsä henkilöiden ja tapahtumien välityksellä. "Meidän täytyy tulla vakuuttuneiksi siitä, että Jumala on jatkuvasti kanssamme. - Elämme ikään kuin Jumala olisi kaukana siellä, missä tähdet tuikkivat, emmekä muista, että hän on aina myös meidän rinnallamme... Meidän on täytettävä ja kyllästettävä itsemme ajatuksella, että Isä, meidän Isämme, on Herra, joka on yhtä aikaa

lähellämme ja taivaissa" (nro 267).
"Olet joskus kertonut minulle olevasi
kuin rikkinäinen kello, joka lyö
väärään aikaan. Rukouksen aikana
olet kylmä, kuiva ja näivettynyt. Sen
sijaan silloin, kun vähiten sitä toivot,
kadulla, jokapäiväisten askareiden
keskellä, kaupungin hyörinässä ja
melussa tai keskittyessäsi
ammattilliseen työhösi, yllätätkin
itsesi rukoilemasta... Vääräänkö
aikaan? Mahdollisesti, mutta älä jätä
käyttämättä noita kellosi lyöntejä. -
Henki puhaltaa missä tahtoo" (nro
110). "Etsi jatkuvasti Pyhän Hengen,
tuon suuren Tuntemattoman,
läheisyyttä, sillä hänestä riippuu
pyhittymisesi. Älä unohda, että olet
Jumalan temppeli. - Pyhä Henki,
Lohduttaja, on sielusi sisimmässä;
kuuntele häntä ja seuraa kuuliaisesti
hänen kehotuksiaan" (nro 57).

Tie ei tuo esille yliluonnollista
sanomaa tai julista Jumalan
olemassaoloa vain yksinkertaisena

totuutena, vaan se itse on ilmaus
intensiivisesti eletystä elämästä. Sen
sivut heijastavat papin työtä, jonka
autuas Josemaría Escrivá de
Balaguer oli aloittanut vuonna 1925.
Pyhän Raamatun mietiskelyt, lyhyet
keskustelut, henkilökohtaiset
kokemukset ja kirjeiden katkelmat
toimivat kirjan materiaalina.
Toukokuussa 1933 autuas Josemaría
Escrivá de Balaguer oli lahjoittanut
nuorelle arkkitehtuurin opiskelijalle
Kristuksen elämää käsittelevän
kirjan, lisäten muutaman sanan
omistuskirjoituksen paikalle. Tapaus
tuli *Tien* kohdan 382 aiheeksi: "Kun
annoin sinulle lahjaksi kirjan
'Jeesuksen elämä', panin
omistuskirjoitukseksi: 'Etsi Kristusta.
Löydä Kristus. Rakasta Kristusta'. -
Ne ovat kolme hyvin selvää askelta.
Oletko yrittänyt elää niistä edes
ensimmäistä?"

Eräät teoksen
puoleensavetävimmistä piirteistä

ovat sen suora, puhemainen tyyli sekä henkilökohtainen ja syvällisesti inhimillinen luonne. *L'Osservatore Romano* selosti kirjaa 24.3.1950 kommentoiden, että "Monsignor Escrivá de Balaguer on kirjoittanut enemmän kuin merkkiteoksen. Hän on kirjoittanut saaden innoituksensa suoraan sydäimestään, sillä sydämeen löytävät yksi toisensa jälkeen tiensä ne kohdat, jotka yhdessä muodostavat *Tien*."

Inhimillisuus, joka näkyy *Tien* sivuilla, ei ole satunnaista, vaan se kuuluu olennaisella tavalla kirjan taustalta löytyvään henkeen. Keskeinen aihe autuaan Josemaría Escrivá de Balaguerin hengellisessä sanomassa on nimenomaan sen vakuuttaminen, ettei mikään inhimillinen ole vierasta Jumalalle. Ei ainoastaan yksi osa ihmisestä, vaan koko ihminen on Jumalan rakastama ja kutsuma. Siksi elämän ykseys on se, missä kokonaan

kristillisen hengellisyyden voidaan sanoa näkyvän.

Aikaisemmissa lainauksissa olemme tutustuneet joihinkin *Tien* keskeisistä aiheista, jotka antavat käsityksen teoksen pysyvästä arvosta. Niihin on lisättävä teoksen historiallinen merkittävyys ja jälki, jonka se on jättänyt kirkon historiaan.

Vuodesta 1928 asti Josemaría Escrivá de Balaguerin sielunhoitotyö sai näkyvän ilmauksensa siinä työssä, että hän perusti Opus Dein, avaten maallikoille tien pyhyyteen maailman keskellä. *Tie* liittyy erottamattomasti Opus Dein perustamisen historiaan, vaikka se ei olekaan selonteko sen hengellisyydestä, eikä tarkoitettu ainoastaan sen jäsenille. Kysymyksessä on kaikille hyvän tahdon ihmisille osoitettu kutsu osallistua "Kristuksen tarttuvaan hulluuteen, joka saa monet

ryhtymään Hänen apostolaattiinsa." (vert. (ks.) Tie, nro 916).

Niiden ihmisten keskuudessa, joille autuas Josemaría Escrivá de Balaguer suuntasi apostolaattinsa ensimmäisinä vuosina, oli ennen kaikkea työläiskaupunginosien asukkaita ja Madridin yliopiston opiskelijoita. Erityisesti viimeksi mainituille hän omisti ensimmäisen version nimeltään *Hengellisiä ajatuksia*, joka alkusanojen mukaan oli kirjoitettu "niiden nuorten yliopisto-opiskelijoiden hengellisiä tarpeita varten, joiden hengellisenä ohjaajana tekijä toimi".

Jo tämä tosiasia yksin paljastaa meille historiallisen asiayhteyden, missä suuri osa *Tien* kohdista on kirjoitettu, ja saa meidät väistämättä kiinnittämään huomiota erääseen kirjan perustavaa laatua olevista piirteistä. Kuten olemme jo

huomanneet, kysymyksessä on teos, joka kääntyy maailman puoleen, toisin sanoen niiden ihmisten puoleen, jotka haluavat pyhittyä ajallisten asioiden ja huolien keskellä. Heille teos tarjoaa opin, joka voidaan elää todeksi kaikissa olosuhteissa henkilön iästä, henkilökohtaisesta tilanteesta tai ammatista riippumatta. "Se mikä ihmetyttää sinua, vaikuttaa minusta järjelliseltä. Miten Jumala mahtoikaan etsiä sinut ammatillisen työsi ääreltä? Samalla tavalla hän etsi ensimmäiset: Pietarin, Andreaan, Johanneksen ja Jaakobin verkkojensa ääreltä, Matteuksen tulliasemalta... Ja ihmeitten ihme: Paavalin vihaisena hävittämästä kristittyjen kylvöä" (Tie, nro 799).

"Velvollisuutesi on tulla pyhäksi. - Myös sinun. - Kuka saattaakaan kuvitella, että se olisi yksinomaan pappien ja sääntökuntalaisten työtä? Herra sanoi poikkeuksetta kaikille: 'Olkaa siis täydellisiä, niin kuin

teidän taivaallinen Isänne on täydellinen" (nro 291).

Tien julkaisemista seuranneina vuosina tällainen julistus ei ollut ainoastaan odottamatonta, vaan vallankumouksellista. Henkilöissä, jotka näyttivät menettäneensä yhteyden evankeliumin uudistavaan henkeen, se herätti yllättyneisyyttä ja ymmärtämättömyyttä, mutta vielä useammissa ihmisissä sama yllättyneisyys muuttui iloksi. *Tien* sanat olivat viimeksi mainituille ihmisille ilmoitus, joka teki heidät entistä vakuuttuneemmiksi heidän arvokkuudestaan kristittyinä ja Jumalan heille antamasta tehtävästä olla kristittyjä maailman keskellä. *Tie* on johdattanut miljoonat lukijat elämään tavalla, josta kirkko Vatikaanin toisessa kirkolliskokouksessa on juhlallisesti julistanut: "Vaikka kaikki kirkon jäsenet eivät vaellakaan samalla tiellä, kaikki on kutsuttu pyhyyteen

ja kaikki ovat saaneet saman uskon, joka vie Jumalan vanhurskauteen (vert. 2 Piet. 1, 1)... Kaikkien uskovien välillä vallitsee todellinen samanarvoisuus, mitä tulee heidän arvokkuuteensa ja toimintaansa Kristuksen ruumiin rakentumiseksi" (Konstituutio *Lumen gentium*, nro 32).

Autuaan Josemaría Escrivá de Balaguerin työ ja kouriintuntuvalla tavalla tämä kirja, joka todistaa hänen elämänsä ratkaisevista hetkistä, ovat jättäneet syvät jälkensä kristinuskoon sen nykymuodossa.

Syvällisestä kristillisestä kokemuksesta syntyneenä *Tie* haluaa saada meidät rakastamaan Jumalaa ja elämään Jumalassa. Siksi se edellyttää lukijassaan kaipuuta jumalallisuuteen. Näitä sivuja muussa tarkoituksessa selaileva riistää kirjalta sen alkuperäisen luonteen ja asettaa sen hengeltään ja

tekijän tarkoituksen kannalta vieraaseen asiayhteyteen. *Tie* koituu vain sellaisen lukijan hyödyksi, jolla on edes vähän luontaista avoimuutta hengellistä elämää kohtaan.

"Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo" (Joh. 8, 12). Ne 999 kohtaa, jotka muodostavat *Tien*, on kirjoitettu tarkoituksessa auttaa näkemään tämän valon, jotta maailman kaikki tiet, kaikkien ihmisten tavalliset tiet, olisivat pyhyiden teitä ja sellaisina avonaisia toivolle Jumalan valtakunnasta, joka *"ei ole tästä maailmasta"* (Joh. 18, 36). Ken lukee kirjan samassa tarkoituksessa, ei ole avannut sitä turhaan.

JOHDANTO

Nämä liikuttavat sanat ja ytimekkäät ajatukset on omistettu sinulle, rakas lukija. Mietiskele niitä sana sanalta ja

anna niiden sisäisen merkityksen täyttää itsesi.

Näillä sivulla puhaltaa Jumalan henki. Jokaisen virkkeen takana puhuu pyhä ihminen, joka näkee tarkoituksesi ja odottaa päätöksiäsi. Lauseet jäävät lyhyiksi, jotta sinä täydentäisit ne omalla elämälläsi.

Älä ota askelta taaksepäin, sillä elämäsi muodostuu kärsimysten tekemisestä rakastettaviksi. Senhän vuoksi olet Mestarin opetuslapsi!

Suurin vihollisesi olet sinä itse, koska lihasi on heikkoa ja maallista, kun taas sinun tulee olla voimakas ja taivaallinen. Ruumiisi painopiste on maailma, kun taas oman painopisteesi tulee olla taivas. Sydämesi kuuluu yksin Jumalalle, ja hänelle sinun tulee pyhittää sydämesi kaikki kiintymykset.

Älä väsy, hyvä lukija, vaan valvo ja ole varuillasi, koska vihollinen ei

nuku koskaan. Jos muutat nämä kohdat omaksi elämäksesi, jäljittelet täydellisesti Jeesusta Kristusta ja olet tahraton ihminen. Silloin sinun kaltaisesi ihmiset, Kristuksen kuvat, palauttavat maailman sen pyhien, oppineiden ja sankarien entiseen suuruuteen.

Vitoriassa, pyhän Joosefin juhlapyhänä 1939.

+ *Xavier, Vitorian apostolinen administraattori.*